

I glazbenik je komunistima bio opasan, pogotovo ako je bio hercegovački fratar

fra **Bruno ADAMČIK**

37 godina
profesor u gimnaziji na Širokom Brijegu
hercegovački franjevac (Mostar)

Rođen je 30. prosinca 1908. u Konjicu, od oca Ivana i majke Matije, rođ. Bakula. Osnovnu školu završio je u Konjicu, franjevačku klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu, a bogosloviju je polazio u Mostaru i Breslavu. U Bratislavi je završio muzičku akademiju i Filozofski fakultet. Za svećenika je zaređen 1932. u Mostaru. Od 1941. predavao je kao profesor u franjevačkoj klasičnoj gimnaziji na Širokom Brijegu.

Nakon povlačenja pred partizanima u Austriju, Englezi su ga, kao i mnoge druge, izručili partizanima koji su ga likvidirali negdje u Sloveniji u svibnju 1945. godine.

Hercegovački franjevac, mladi profesor glazbe u proslavljenoj franjevačkoj gimnaziji na Širokom Brijegu, onaj koja je odgojila na stotine vrsnih hrvatskih i katoličkih intelektualaca, a odgojili su ih isto tako vrsni profesori i odgojitelji, hercegovački franjevci - u toj je gimnaziji profesor glazbe bio fra Bruno Adamčik.

Njegova je obitelj nestala u Konjicu tako da u vrijeme kada je autor ovoga Martirologija počeo istraživati hercegovačke franjevce, tj. 1990./91., župnik iz Konjice fra Zdenko Karačić javlja sljedeće:

Fra Bruno ovdje više nema nikakve rodbine, niti to prezime postoji na terenu ove župe. Vjerojatno mu je otac bio doseljenik. Ljudi se također ne sjećaju...

Fra Bruno se posvetio glazbi. O njemu piše fra Andrija Nikić u knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.):

Krasilo ga je franjevačko veselje. Od svojih daka nastojao je dobiti povjerenje i naklonost glazbi. Daci su ga posebno cijenili. Znao je nadići prirodne i materijalne razlike. U susretu s ljudima bio je vrlo elegantan i cijenjen kao ozbiljan i discipliniran fratar.

Inače je ostavljao dojam jednog vrlo uglednog, ozbiljnog i visokoobrazovanog fratra.

Nakon što su partizani u veljači 1945. zapalili fratre u Širokom Brijegu, bez obzira jesu li oni bili mladi ili stari, djeca ili starci, što je mogao drugo učiniti nego se s

hrvatskom vojskom povlačiti prema Zagrebu i od Zagreba dalje prema Austriji. Hrlili su u susret Englezima vidjevši u njima svoje spasitelje. Englezi su ih prihvatili kao zarobljenike, razoružali ih i vratili natrag partizanima. Englezi nisu htjeli trošiti na njih hranu ni municiju da ih ubiju, a znali su da će ih partizani, ako ih njima predaju, sve pobiti, pa su ih predali partizanima.

Ta jedan fratar, glazbenik i umjetnik koji se nikada nije bavio politikom, kojemu je politika bila umjetnost i glazba, da dobije kuglu u čelo!?

Očito je nestao negdje u Austriji nakon Bleiburga. Negdje na križnim putovima po Sloveniji ili oko Maribora počivaju njegovi zemni ostaci s desecima tisuća ostalih nevino ubijenih hrvatskih mučenika, koji su ubijeni samo zato što su bili Hrvati.

Izvori i literatura:

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 93-94.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 11.

Pismo fra Zdenka Karačića, Konjic, 28. 11. 1991.